Recensie: A quiet place Day one ***

Kinepolis Antwerpen
woensdag 3 juli 2024

foto © Paramount Pictures

Recensie:
Met A quiet place part one heeft de apocalyptische horrorfilmserie nu zijn prequel. Met andere woorden: de kijkers komen te weten hoe het allemaal begonnen is toen er meteorieten op aarde crashten en daarbij ook meteen buitenaardse wezens onze planeet onveilig begonnen maken. Het is ondertussen de derde prent na A quiet place dat zes jaar geleden nog bijzonder verrassend werkte omdat stilte erin centraal stond. Dat is nu nog steeds het geval, want de buitenaardse wezens slaan pas toe wanneer er iemand geluid maakt. Hoe je stil moeten zijn, kan omzeilen als mens? Door bijvoorbeeld in een fontein te gaan staan omdat het water luidruchtiger is dan jou, of door te schreeuwen wanneer de donder jouw noodkreet overstemt. De mogelijkheden zijn er dus wel, maar beperkt. Op dat vlak ontdekken we niks nieuws. Toch zal er nog een vierde prent volgen die het einde zou moeten betekenen van de reeks en wellicht volgend jaar zal uitkomen in de cinema.

In A quiet place Day one zien we niet meer de hoofdpersonages, en dus ook niet de dove actrice Millicent Simmonds aan het werk uit de eerste twee films. En da's best wel een element dat we in deze prequel missen. Die draait deze keer om Samira (Lupita Nyong'o). Zij heeft terminale kanker, moet steeds een pleister kleven om haar pijn ietwat te kunnen stillen en was ooit een goed schrijfster. Maar nu komt ze niet verder dan alles als 'shit' te benoemen.
Wanneer ze samen met de andere patiënten van haar ziekenhuis een uitstapje doet naar het marionettentheater, wat een prachtige ode oplevert aan de magie van het theater en verbeelding in het algemeen door regisseur Michael Sarnoski die tevens het script schreef, wordt de show vervroegd afgebroken omdat er iets gebeurd is in de stad. De patiënten moeten dus zo snel mogelijk terug de bus in. Maar die evacuatie komt er uiteraard te laat. Het voertuig en alles eromheen wordt beschadigd door de inslag en alles wat geluid maakt wordt koelbloedig omgebracht door de buitenaardse wezens.
Samira weet uiteraard te overleven, maar moet wel aan medicatie zien te geraken. Haar bondgenoot is haar kat Frodo. Haar begeleider en verpleger Reuben (Alex Wolff) verliest ze wanneer de elektriciteit uitvalt van het theater en de generator die veel lawaai maakt meteen aanspringt. De man wil die uitschakelen maar bekoopt dat met zijn leven wanneer ie een kledingstuk scheurt.
Plots staat Samira er alleen voor die beloofd was om een pizza met hem te gaan eten in Harlem. Wat blijkt? Haar vader speelde er vroeger in een jazzclub en ze koestert daar fijne herinneringen aan, net als pizza eten bij Patsy's. Wanneer rechtenstudent Eric (Joseph Quinn) uit een ondergelopen metrostation opduikt en ie

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

duidelijk een trauma heeft overgehouden aan een confrontatie met een van de buitenaardse wezens, wil ze hem eerst afschudden. Maar na verloop van tijd beseft ze dat ze elkaar nodig hebben, het belangrijk is om tegen de massa in te gaan, want de massa net een risico kan vormen. Met hoe meer men is, hoe groter het risico namelijk dat er iemand toch geluid maakt en zo aan hun einde komen …
De twee moeten op een evacuatieboot zien te geraken. Omdat de wezens niet kunnen zwemmen, is dat hun enige overlevingskans. Maar Samira wil uiteraard nog wel eerst haar grootste wens zien uitkomen voor het zover kan zijn. Of haar dat gegund is, en of ze tijdig haar medicatie vindt, ontdek je in dit onderhoudend maar weinig verrassend A quiet place Day one dat het best geconsumeerd wordt in volledige stilte.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.